

[Indenrigsministeren.]

ejendomsbeskatningen betydeligt ned og indkomstbeskatningen op, simpelt hen ikke kunne gøre det, fordi der ikke var indkomster nok at ligne skatten på. Det nytter ikke at sige til sådan en landkommune: nu skal I nedsætte ejendomsskatterne og ligne skatten på indtægterne, når der ikke er tilstrækkelige indtægter i kommunen dertil. De ville komme op i uhyre høje skatte- og ligningsprocenter. Dertil kommer, at der kan være ejendomsbesiddere i sådan en kommune, som kan have begået det mærkelige kunststykke, at trods det, de sidder med store ejendomme, har de ikke nogen indkomster, og så kunne sådan en kommune blive så vanskeligt stillet, at den simpelt hen ville gå fallit.

Jeg tror hellere, man må spørge med Herluf Trolle: hvorfor kaldes vi herremænd og sidder med landets store jordegodser, og hvorfor bærer vi guldkæder, hvis ikke vi skulle bære de byrder, som må bæres i samfundet. Hvis man vil sidde med de store jordarealer og besidde de store ejendomme, mener jeg også, man må have en forpligtelse til at yde, skal vi sige noget tilsvarende, som hvis disse ejendomme var udstykket og udnyttet af mindre ejendomsbesiddere, der ikke alene kunne svare ejendomsskatterne, men også betydelig mere i personlige skatter.

Her er vi altså inde på politiske og samfundsøkonomiske betragtninger, som for så vidt ikke direkte angår de forslag, vi her diskuterer; men når man hele tiden fra venstres ordførers side vender tilbage til dette spørgsmål, er det nødvendigt at påtale det. Det kan jo ikke være meningen, at nogen skal sidde med landets jordarealer, det være sig på landet eller i byerne, uden at tage deres del af de byrder, som det øvrige samfund må være med til at bære.

Så omtalte det ærede medlem hustrufradraget. Nu er det jo sådan, at i landkommunerne — altså dem, der ikke falder ind under de ændringer, der her er foreslået — er man frit stillet med hensyn til hustrufradraget. I de kommuner, som falder ind under de her foreslåede ændringer, skal man tage hensyn til hustrufradraget, ligesom man gør det ved beregningen af statskatten. Men så glædede det mig naturligvis,

at det ærede medlem, da han omsider kom til selve lovforslagene, egentlig var ret enig med hensyn til selve principperne og den måde, man er gået frem på. Jeg takker naturligvis for, at det ærede medlem tog denne saglige stilling til de forslag, der her er lagt på bordet, og erkendte, at der var betydelige fremskridt deri.

Det ærede medlem hr. Poul Møller mente, at regeringen nu igen havde givet et eksempel på sin dårlige behandling af det høje ting. Ja, forslaget bliver fremsat nu, det er ganske vist op til juleferien, men der bliver dog en ret betydelig tid både for medlemmerne i det høje ting og for kommunerne til at foretage beregninger og overvejelser med hensyn til, hvad disse forslag indebærer. Forslagene vil nu komme til udvalgsbehandling, men når det ærede medlem mente, at der efter nytår kun bliver ca. 3 uger til udvalgsbehandlingen, så er det dog ikke helt rigtigt. Naturligvis har jeg ikke noget imod, at man er færdig omkring 15. februar, men kommunerne skal dog ikke bruge beregningerne eller skalaerne, før vi kommer efter 1. april.

Det ærede medlem hr. Axel Sørensen mente, at når man skulle lægge budget, var det rart nok at vide besked. Men dette har ikke så meget direkte med budgettet at gøre. Her kommer vi ind på det forhold, som også nogle af de ærede ordførere har givet udtryk for, at kommunerne måske ville være tilbøjelige til at lægge højere budgetter, hvis de troede, der var mulighed for at gøre dette. Jeg har det indtryk fra mit eget kommunale arbejde og fra, hvad jeg har hørt fra kommunerne, at når man laver budgetlægning, gennemgår man meget nøje de forskellige poster, og jeg har ikke indtryk af, at der er ret mange kommuner, der ødsler med pengene og siger: nu kan vi være flotte. I hvert tilfælde, så længe kommunerne ikke ved, om de får nogen forøget indtægt, kan de selvfølgelig ikke animeres til at vise ødselhed. Når de kommunale ejendomsskatter er færdigbehandlet, kan de nøje beregne, hvor meget de vil få ind i øget kommunal ejendomsskat, og de kan ret nøje beregne, hvor meget de vil tabe ved, at de her omtalte skatteydere kommer til at ligge under den nu foreslåede grænse. Det kan meget nøje opgøres, og så kan jeg ikke se, det skulle være vanskeligt for